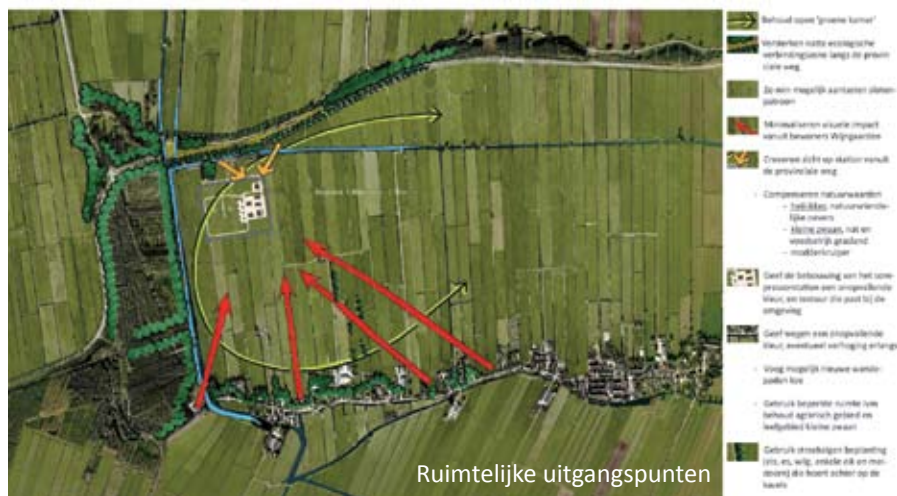
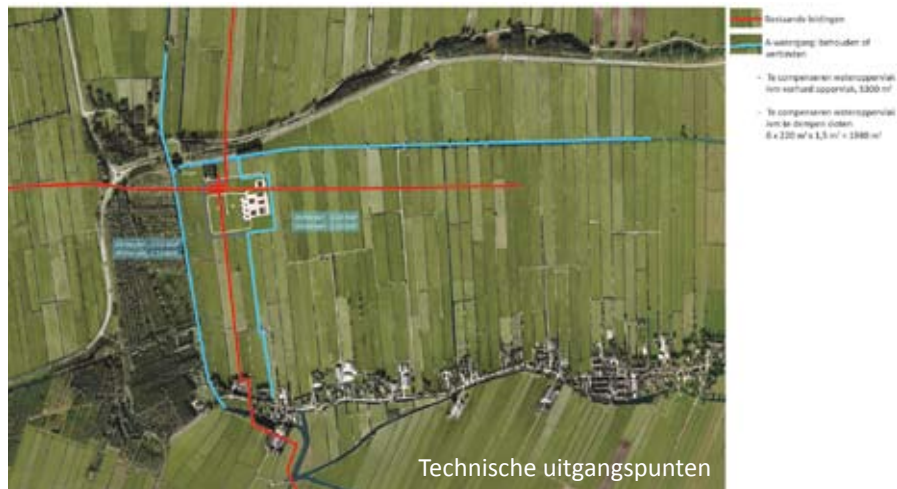

Landschappelijke inpassing gascompressorstation Wijngaarden

Voor de landschappelijke inpassing van het gascompressorstation te Wijngaarden gelden zowel enkele technische als ruimtelijke uitgangspunten. Deze uitgangspunten zijn samengevat op twee tekeningen. Op basis van deze uitgangspunten is een schetsontwerp gemaakt. Dit schetsontwerp kent twee varianten.

Een nieuw gascompressorstation betekent een grote ingreep in het veenweidelandschap in polder Wijngaarden. Een goed en uitgekend landschapsplan is nodig om dit station zo goed mogelijk in te passen in het open landschap. Belangrijk is dat het landschapsplan een samenhangend geheel vormt, welke een goede inbedding bewerkstelligt van het 8-9ha grote terrein met diverse technische installaties en bebouwing. Gezien de ligging van het gascompressorstation in de oksel van het Alblasserbos en de geplante provinciale weg is aan diverse kanten voor een andere benadering gekozen. Overal is het bestaande slotenpatroon als uitgangspunt gehanteerd. Nieuwe landschapselementen en natuurontwikkeling gaan uit van het versterken van de bestaande natuur- en landschapswaarden.

Belangrijk uitgangspunt is dat het station “te gast is in het landschap’ en hierin zo min mogelijk moet opvallen en zich hierin zo goed mogelijk moet voegen.

De bebouwing van het station met hoogtes van ca 3, 6 en 9m wordt vormgegeven in opvallende kleuren en tinten, zoals grijs, groen en bruin, die wegvallen tegen de achtergrond van beplanting in de diverse jaargetijden. Als referentiebeeld is genoemd een bebouwing met een verticale barcode. Kozijnen worden zo onopvallend mogelijk uitgevoerd. De verticale geleiding overheerst.

Bebouwing met een verticale barcode in 'camouflagekleuren'

Mogelijke architectonische uitwerking van de bebouwing

Landschappelijke inpassing gascompressorstation Wijngaarden

Om het grote terrein landschappelijk goed in te passen is gekozen voor oplossingen die enige maat hebben of herhaald worden, zodat zij niet wegvallen tegen het grote complex, maar hiermee een goed tegenwicht vormen.

Rondom het terrein wordt een watergang aangelegd, ter beveiliging en afgrenzing van het terrein. Deze watergang is ter plaatse van de omleiding van de bestaande A-watergang verbreed. Aan de buitenzijde van deze ringsloot zijn rietvelden en natuurvriendelijke oevers ontworpen. Zij vormen een bijdrage aan de natte natuur in deze omgeving en vormen een verlenging van de natte ecologische verbindingzone langs de provinciale weg en verbinden deze met de natuurvriendelijke oever langs de Sliedrechtse Vliet, die het waterschap Rivierenland graag wil aanleggen. De percelen eindigen met verschillende kopsen kanten en rietkragen aan deze ringsloot. In variant 1 liggen de rietkragen aan de buitenzijde van de landschappelijke inpassing. In variant 2 liggen de rietkragen direct rondom de ringsloot, waardoor ze een fraai aaneengesloten ring vormen.

Aan de zuidoostzijde is gekozen voor de aanplant van diverse bosjes, in de geest van de oude geriefhoutbosjes, met een ruime afstand tot de bestaande, tussenliggende sloten. Zij bestaan uit een gevarieerde beplanting van bomen zoals es, els, een enkele eik en wilg en struiken zoals sleedoorn en meidoorn. Zij ontnemen vanuit het bebouwingslint langs het Westeinde het zicht op het station. Zij vormen een losse groep opgaande elementen in de ruimte en laten door hun vrije ligging de grote ruimte van de polder in tact. Achter de bosjes eindigen de percelen in brede rietkragen langs de ringsloot om het station.

Meer naar het zuidwesten toe gaat deze dichte beplanting over in kavelgrensbeplantingen van els, die vroeger ook in het gebied aanwezig waren. De kavelgrensbeplantingen en bosjes werken als coulissen of lamellen in het landschap, onder een schuine hoek is er van veraf geen doorzicht mogelijk. Alleen van dichtbij ontstaat er tussen de lamellen doorzicht op de achtergrond.

Aan de oostzijde is in het grasland een bomenweide ontworpen van grote solitaire bomen, bijvoorbeeld es, moerasedik of wilg die het zicht op de bebouwing breken, maar het zicht niet geheel wegnemen. In variant 1 zijn tevens twee dichte bossages toegevoegd, waar ook wild in kan schuilen.

Door de half open benadering wordt duidelijk dat zich hier een terrein bevindt met een eigentijdse transportfunctie. Het hoofdgebouw, het dichtst bij de weg mag met haar vormgeving laten zien dat het hier om het transport van energie gaat.

Aan de noordzijde worden vanaf de bestaande sloten natuurvriendelijke flauwe oevers aangelegd, waarop rietvelden ontstaan, die het ritme van de verkaveling aanhouden en versterken. Deze rietvelden hebben een natuurfunctie en een waterzuiverende functie. Over de rietvelden heen is er tussen de bestaande bosjes door vanaf de provinciale weg zicht op het station.

Rietvelden met natuurfunctie en waterzuiverende werking

Aan de westzijde is een zone ingericht met diverse vrijliggende poelen ter compensatie van het leefgebied van de heikikker. De middenzone is ingericht met enkele groepen vrijstaande elzen, die ook het zicht op het station breken. In variant 2 zijn de poelen meer aan de zonnige zuidzijde van het station gelegd.

Door de landschappelijke zone rond het station is een wandelpad ontworpen. Het pad biedt een gevarieerde wandeling door en langs de verschillend ingerichte natuurzones en beplantingen. Het pad biedt uitzicht op de omringende polder, maar ligt zodanig naar achter, dat zij niet te verstorend werkt op het leefgebied van de kleine zwaan in de open polder. Bij variant 2 ligt het pad aan de oostzijde goed achter de rietkraag verscholen. Aan de westzijde van het terrein kan eveneens een wandelpad aangelegd worden in variant 2, in variant 1 is gekozen voor een pad door de bestaande bosrand van het Alblasserbos.

Landschappelijke inpassing gascompressorstation Wijngaarden

Variant 1

Variant 2

